

Sygn. akt: I C 1657/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2018 r. w S.

sprawy z powództwa M. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S.

przeciwko M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C1657/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. Z., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. Z., w pozwie złożonym w dniu 11 czerwca 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. P. domagał się zasądzenia kwoty 300,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 maja 2016 roku do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu, tj. opłaty od pozwu w wysokości 30 złotych oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż strony zawarły umowę na usługę dostępu do Internetu. Na mocy § 13 regulaminu świadczenia usług dostępu do lokalnej sieci komputerowej (...) z siedzibą w S., użytkownik po zakończeniu umowy zobowiązany jest zwrócić urządzenia transmisyjne pozostawione w lokalizacji instalacji lub ich równowartość wg aktualnego cennika urządzeń – w ciągu 14 dni po upływie okresu wypowiedzenia. Pomimo upływu okresu wypowiedzenia oraz otrzymania pisma wzywającego do zwrotu urządzeń teletransmisyjnych, pozwana nie dokonała zwrotu tychże urządzeń, jak również nie uiściła na rzecz powoda kwoty opowiadającej ich zryczałtowanej wartości.

Postanowieniem z dnia 4 października 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) stwierdziwszy brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Szczytnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanej.

W odpowiedzi na pozew **pozwana M. P.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Strona pozwana wskazała, że powód nie przedstawił właściwych dowodów na poparcie swych twierdzeń, do czego był zobowiązany stosowanie do treści przepisów art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c. Nadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił co następuje:

M. P. zawarła z firmą (...) M. Z. umowę na usługę dostępu do Internetu, jaką świadczy powód w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 18 lutego 2013 roku M. P. wypowiedziała powyższą umowę, przy zachowaniu okresu wypowiedzenia ustalonego między stronami w przedmiotowej umowie.

(dowód: wypowiedzenie umowy z dn. 18.02.2013r. k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto, zgodnie z art. 232 zd. 1 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Co do zasady oznacza to, że powód winien wskazać podstawę faktyczną powództwa obejmującą wszystkie okoliczności istotne dla rozpoznania jego żądania i przedłożyć dowody na okoliczność przytoczonych faktów w zakresie przysługiwania mu roszczenia dochodzonego pozwem, a pozwany winien wskazać podstawę faktyczną i przedłożyć dowody na okoliczność istnienia faktów niweczących roszczenia strony powodowej (tak Sądu Najwyższy między innymi w wyrokach z 14 lutego 2002 roku, V CKN 745/00 i 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06).

Przy dochodzeniu roszczeń z umowy, powód musi zatem wykazać nie tylko fakt zawarcia samej umowy, ale jeżeli z jej treści nie wynika wprost wysokość należności, które w związku z umową winien ponieść pozwany, również fakt, iż należności w określonej pozwem wysokości z danej umowy wynikają oraz wskazać okoliczności faktyczne, na podstawie których pozwany został nimi obciążony.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż powód nie przedłożył umowy o świadczenie usług dostępu do Internetu zawartej ze stroną pozwaną, a także Regulaminu świadczenia usług, z którego wynikać miał obowiązek zwrotu urządzeń teletransmisyjnych pozostawionych w lokalizacji instalacji po zakończeniu umowy i obowiązek zapłaty kary umownej w przypadku niezwrócenia tego sprzętu. Nadto powód nie zaprezentował aktualnego cennika urządzeń, na podstawie którego możliwa byłaby weryfikacja sposobu naliczenia i wysokości nałożonego na pozwaną zobowiązania. Wynika więc stąd całkowita niemożność weryfikacji dochodzonego pozwem roszczenia, zarówno co do jego istnienia jak i wysokości.

Reasumując, powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie sprostął ciężącemu na nim na podstawie art. 6 k.c. obowiązkowi udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne - istnienia i wysokości przysługującego mu względem pozwanej roszczenia. Żądanie pozwu nie zasługuje więc na uwzględnienie.

Na marginesie Sąd wskazuje, iż wprawdzie ustawodawca wyraził zakaz dołączania jakichkolwiek dowodów do powództwa wniesionego drogą elektroniczną, to jednak wobec skierowania sprawy do sądu właściwości ogólnej pozwanego, zgodnie z art. 232 k.p.c. - na powodzie spoczywał obowiązek przedstawienia dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodził on skutki prawne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 6 k.c. powództwo oddalono w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)